

eningers Bestyrelser, er det efter nøje Overvejelse. Man har været betænkelig ved at lede Husmændene ind paa den Vej at skabe højere og dyrere Laan; men man har set sig nødsaget dertil, fordi andre Kreditforeninger, som vi konkurrerer med, har $4\frac{1}{2}$ pCts Laan. Jeg tør ikke paastaa, at disse andre Foreninger just agiterer for at faa Medlemmer, men Faktum er, at der gaar en hel Del Medlemmer ind i disse Foreninger for at faa et højere Laan. De kommer dær op paa en Kurs af henved 100, hvorimod vor Kreditforening kun kan byde $93\frac{1}{2}$, og det volder Laansøgerne stort Tab. Det kan være rigtigt nok, at Lovgivningsmagten søger at sætte Bom for, at Folk kommer ind paa Skraaplanet med de højere Laan, men denne Bom betyder jo ikke ret meget, naar man kan komme udenom den ved at gaa ud af Husmandskreditforeningen og ind i andre Foreninger. Jeg tænker her særlig paa 3 jyske Kreditforeninger, der staar mig nærmest, Den vest- og sønderjydske Kreditforening, Den Viborgske Kreditforening og Grundejerforeningen. Vi husker jo, hvorledes netop Grundejerforeningen i Herning i Fjor fik Tilladelse til en Serie med $4\frac{1}{2}$ pCt. Der blev sagt, at det ikke var for at konkurrere med de bestaaende Kreditforeninger, der gav Laan i jordløse Huse, men det har dog vist sig, enten de agiterer for deres Forening eller ej, at den tager en hel Mængde af vore Folk, og de, der søger nye Laan, gaar ogsaa ind deri. Med Hensyn til de to andre Kreditforeninger kan man i nogen Maade sige det samme. De nye Medlemmer, der træder ind, lider ikke noget absolut Tab til at begynde med, men de gamle, der gaar over, fordi de vil have højere Laan, rammes af et ikke ubetydeligt Tab, særlig hvis det er ældre Interessenter, idet de mister deres Indskud til Reservefonden.

Jeg vil gerne anbefale, at vi imødekommer de to Kreditforeninger paa dette Omraade. Jeg vil haabe, at det høje Ting vil stille sig velvilligt, og at Forslaget hurtigt maa blive til Lov, da jeg ved, at Kreditforeningerne venter paa at komme til at arbejde under disse nye Forhold i den tilstundende Juni Termin. Dersom den højtærede Minister mener at kunne imødekomme Kreditforeningernes Ønske, haaber jeg ogsaa, at Rigsdagen vil gaa med dertil.

Johannes Pedersen: Jeg maa først og fremmest takke den højtærede Indenrigsminister paa den jyske Husmandskredit-

forenings Vegne — og den samme Tak maa jo ogsaa rettes fra Østifternes Husmandskreditforening! — fordi han har fremsat dette Lovforslag. Det er en bekendt Sag, at der i det sidste Aars Tid har været en Divergens mellem Indenrigsministeriet og de tvende Kreditforeninger paa Grund af en Bestemmelse, der er indsat paa Finansloven om, at Staten kun skal refundere Kreditforeningerne Halvdelen af Taksationsomkostningerne, medens den tidligere har refunderet det hele. Der har været nogen Usikkerhed hos Kreditforeningerne om hvorledes de skulde fordele denne Nedsættelse. Vi mente, at der skete Foreningen en Uret, naar man over en lav Sko fratog Laansøgerne den Godtgørelse, de hidtil har nydt, uden at forandre Loven af 28. Maj 1880. Jeg vil ogsaa haabe, at vi baade for den Finanslovs Vedkommende, hvor Bestemmelsen første Gang var indsat, og for den, som vi nu arbejder paa, og hvor Bestemmelsen ligeledes er indsat, maa faa denne Godtgørelse udbetalt. Vi anser det nemlig for ulovligt at tage den fra os, saa længe den nævnte Lov tilsiger os dette Tilskud. En anden Sag er det, naar vi faar Lov til at være medbestemmende med Hensyn til, hvorledes Godtgørelsen kan nedsættes en Del. Vi har i Kreditforeningernes Ledelse, allerede den Gang vi fik Loven forandret saaledes, at Vurderingsgrænsen sættes op fra 8,000 Kr. til 10,000 Kr., været klare over, at der kunde være Grund til at mene, at der nu ikke var Anledning for Staten til at blive ved med at refundere Taksationsomkostningerne, idet man jo ikke kan sige, at de Medlemmer af Kreditforeningerne er uformuende, som ejer Ejendomme til en Vurderingssum af 8 à 10,000 Kr. Men der var jo for Bestyrelserne ikke nogen Grund til at foreslaa Lovgivningsmagten at tage denne Begunstigelse fra Kreditforeningerne, og derfor lod vi det gaa som hidtil, indtil der fra Ministeriets Side kom Forslag om, at vi kun skulde have indtil Halvdelen godtgjort. Naar der, som nu her, fra Ministeriets Side er gjort Skridt til at lade de ledende indenfor de to Kreditforeninger være medbestemmende om, hvorledes Nedsættelsen kan foregaa, kan vi ikke sige andet, end at det er en Imødekommen fra Ministeriet.

Paa den anden Side kan det, som ogsaa udtalt af den ærede foregaaende Taler (Ovesen), ikke nægtes, at der mellem Kreditforeningerne er nogen Konkurrence med Hensyn til at erhverve Medlemmer. Den Kreditforening, som jeg staar nær, søger saa vidt muligt at undgaa at komme ind i Konkurrencen, men den bliver paa en Maade